

Nasze stanowisko

Dziki zwierzęta takie jak żubr, niedźwiedź, wilk, ryś, jeleń czy dzik są postrzegane jako prawdziwi gospodarze lasu i strażnicy jego dzikości. Ze względu na ich duże rozmiary i majestat oraz miejsce w tradycji kulturowej są one strażnikami polskich lasów przed ludzką arogancją, pychą i zachłannością. Dlatego stoimy na stanowisku, że niepotrzebne zabijanie tych zwierząt jest godne potępienia. Jeżeli są powody, dla których konieczne jest przeprowadzenie selekcji, musi to być czynione ze świadomością konsekwencji na poziomie moralnym, duchowym i kulturowym. Niedopuszczalne jest polowanie dla sportu, dla trofeów lub dla zysku. Odstrzałem selekcyjnym powinni się zajmować wyłącznie ludzie doskonale znający miejscowy las i kierujący się szlachetnymi, nieantropocentrycznymi pobudkami. Szczególnie godni potępienia są polujący dostojnicy, przedstawiciele elit i duchowni. Polowanie nie może być rozrywką ani drogą do nobilitacji w swoim środowisku. Człowiek wchodzący do lasu powinien uczyć się od przyrody poszanowania całego życia i pielęgnować wzajemne związki ze swoimi dzikimi braćmi. Wszelkie tradycje myśliwskie podkreślające panowanie człowieka nad Naturą i gloryfikujące myśliwskie sukcesy zasługują na publiczne potępienie i moralny ostracyzm, a ich miejsce jest dzisiaj w muzeach i skansenach antropocentryzmu.

Zespół redakcyjny „Dzkiego Życia”